

מ"ת 42434/10/23 - מדינת ישראל נגד יאסמין קאדורה

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 42434-10-23 מדינת ישראל נ' קדורה(עציר)

לפני
המבקשת
נגד
המשיבה
כבוד השופט אחסאן חלבי
מדינת ישראל
יאסמין קאדורה (עציר)

החלטה

א. נגד המשיבה הוגש כתב אישום שבו יוחסו לה עבירות שעניינן **הסתה לטרור**, לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור") ו**גילוי הזדהות עם ארגון טרור** לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור.

ב. בחלק הכללי של כתב האישום נכתב כי ארגון החמאס, שנוסד בשנת 1987, הוכרז ביום 22.6.1989 כארגון טרור על ידי ממשלת ישראל, והחל מיום 1.11.2016 מוכרז ארגון החמאס כארגון טרור מכוח חוק המאבק בטרור. ביום 7.10.2023, בשעות הבוקר המוקדמות, חדרו פעילים של ארגון הטרור חמאס ברצועת עזה ואחרים, תוך פריצת גדר הגבול, וכשחלקם חמושים במגוון אמצעי לחימה, לשטח מדינת ישראל, וביצעו מעשי טרור קשים, רצחניים ואכזריים, במהלכם, בין היתר, רצחו ופצעו באופן מתוכנן ומכוון גברים, נשים, זקנים ילדים וטף, ישראלים וזרים, אזרחים וחייילים, ששהו במקומות שונים. בנוסף, נחטפו על ידם לשטח רצועת עזה כ- 220 ישראלים וזרים, גברים, נשים, קשישים, ילדים ופעוטות. במקביל, בוצע על ידי ארגוני הטרור ירי מאסיבי של רקטות ופצצות מרגמה לשטח מדינת ישראל, שהסבו נזקים ופגיעות. מעשים אלה, גרמו למעל 1,400 הרוגים ו- 5,240 פצועים בדרגות פגיעה שונות, והכל נכון למועד הגשת כתב האישום. תמונות וסרטונים שמתעדים את מעשי הזוועה ההמוניים התפרסמו בתקשורת וברשתות החברתיות.

ג. לאור מתקפת טרור זו, החליטה ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי על נקיטת פעולות צבאיות, מכוח סמכותה שבחוק יסוד: הממשלה. מאז, ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום, מצויה מדינת ישראל בלחימה, ולכן קיים חשש להסלמה בגזרות אחרות בקרב פעילי ותומכי טרור באשר הם.

ד. על פי האמור בכתב האישום, פרסמה המשיבה ביום 7.10.2023, בשעות הצהריים, דברי שבח, אהדה ועידוד למעשה טרור וכן דברי שבח, תמיכה, אהדה והזדהות עם ארגון חמאס, בכך שהעלתה ב"סטאטוס" ביישומון whatsapp (להלן: "היישומון") פרסום עם הכיתוב: "הבוקר גאוה שלא תישכח, 7.10.23, אלוהים תן להם לנצח

ותשמור עליהם", ומתחתיו הכיתוב "אלוהים תשמור" ולידו סמליל של יד המסמנת צורת V.

ה. במועד הרלוונטי, החזיקה המשיבה בטלפון סלולרי שעליו הותקן היישומון, ורשימת אנשי הקשר בטלפון זה מנתה 1,601 אנשים. צוין כי מדובר ביישומון להעברת מסרים מידיים, תמונות, קטעי וידיאו וקול, וכן קיימת אפשרות לשיתוף סרטונים, תמונות או טקסטים קצרים בעדכון "סטאטוס" אשר נמחק 24 שעות ממועד הפרסום, והוא חשוף לכל מי ששמר את המפרסם כאיש קשר במכשיר הנייד שברשותו.

ו. לכתב האישום צורף אישור היועצת המשפטית לממשלה, כמתחייב בחוק.

ז. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים נגדה ובבקשה זו נטען כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס בכתב האישום וכן מתקיימת עילת מעצר שלא מאפשרת להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותה של המשיבה תהא פחותה.

ח. ביום הגשת כתב האישום ובקשת המעצר עד תום ההליכים המשפטיים, התקיים דיון בבקשה לפני כבוד השופט הבכיר זאיד פלאח, ובמהלכו מסרה ההגנה כי אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה ולגבי קיומה של עילת מעצר, אולם ביקשה להעלות את טיעוניה לעניין השחרור לחלופת מעצר לאחר קבלת תסקיר מעצר. בנסיבות אלו, וחרף התנגדות המבקשת, הופנתה המשיבה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר מעצר.

ט. תסקיר המעצר התקבל ביום 23.11.2023, ודיון ההמשך בבקשת המעצר עד תום ההליכים המשפטיים נערך לפניו ביום זה.

י. בתסקיר המעצר הובאו פרטיה האישיים של המשיבה ופרטי משפחתה, ולאחר מכן הובאה התייחסותה לנסיבות מעצרה. צוין כי המשיבה מסרה שאינה מחוברת לרשתות החברתיות ואינה רואה חדשות כלל, ועל כן לא הייתה מעודכנת באירועי יום 7.10.2023. בפני קצין המבחן, המשיבה הבעיה צער על הנרצחים והחטופים וכן תחושת כעס על ארגון החמאס שגרם אף לפגיעה בעם שלה. המשיבה שללה עמדות אידיאולוגיות שתומכות בפגיעה בגורמי אכיפת החוק והוסיפה כי המעצר הרתיע אותה. התרשמות שירות המבחן לגבי דברי המשיבה הייתה שהיא נוטה להציג עמדה קורבנית, מצמצמת וממזערת ביחס לנסיבות מעצרה. בהמשך, צוין בתסקיר המעצר כי המשיבה התקשתה להתבטא באופן פתוח, אותנטי וכן ביחס לעמדותיה האידיאולוגיות. על כן, ולאור הפערים שעלו במפגש עם המשיבה, היעדר פתיחות ואותנטיות, הפער בין תפקודה האדפטיבי לנסיבות מעצרה, ורגישות העבירות המיוחסות בכתב האישום, התקשה שירות המבחן לגבש הערכת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, אולם נאמר כי המצב הביטחוני הקיים יכול בהחלט להוות גורם שמעלה את הסיכון להישנות עבירות דומות.

יא. בכל הנוגע לחלופת המעצר שנבחנה על ידי שירות המבחן, צוין כי ההתרשמות היא שמדובר בבני משפחה שמביעים דאגה ואכפתיות כלפי המשיבה, וכי מבינים את המצופה מהם במילוי תפקידם כמפקחים. עם זאת, נאמר כי האם מצמצמת בכל הקשור לנסיבות מעצרה של המשיבה, ומביעה הזדהות עמה ואף כעס על גורמי אכיפת החוק,

ומשכך אינה מתאימה למלאכת הפיקוח וכי בעלה אינו מתאים למלאכה זו, משלא ניתן להבין את עמדותיו, וכן בשים לב לכך שנעצר בחשד לתקיפת שוטר ביום המקרה. באשר לאביה, ההתרשמות היא שהוא יכול להוות גורם פיקוח סמכותי.

יב. בשורה התחתונה, ונוכח הפערים הלא מוסברים והקושי לגבש הערכת סיכון ביחס להישנות מקרים דומים בעתיד, ובשים לב למצב הביטחוני השורר בארץ, מצא שירות המבחן כי קיים קושי להתאים את טיב החלופה הנדרשת, לרבות תוך התייחסות למערך הפיקוח. משכך, **לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורה של המשיבה לחלופת המעצר המוצעת.**

יג. במסגרת הדיון שנערך לפניי עם קבלת תסקיר המעצר, חזרה המבקשת על בקשתה ואילו בא-כוח המשיבה עתר לשחרור המשיבה מהמעצר, חרף היעדרה של המלצה לשחרור בתסקיר המעצר. נטען, בין היתר, כי לא ניתן לקבוע מי נחשף ל"סטאטוס" שפרסמה המשיבה, כפי שעולה מחומר הראיות, וכי הדבר מלמד על כך שזוהי עבירה "ברף הנמוך ביותר", וכי במקרה דנן לא נעשה שימוש ברשתות חברתיות כגון Facebook או Instagram שבהן החשיפה היא מיידית והמונית, בפרט כאשר המשיבה אינה דמות ציבורית או חברתית מוכרת. נטען כי מדובר בפרסום יחיד של מי אשר נעדרת כל השתייכות אידיאולוגית או פוליטית, ונעדרת כל עבר פלילי. עוד נטען כי בנסיבות מקרה זה ניתן, חרף האמור בתסקיר, להורות על שחרור המשיבה מהמעצר תוך קביעת כללים לשחרור זה. לגבי המשיבה עצמה, נאמר כי היא אם לארבעה ילדים קטנים; כי במהלך המעצר נודע לה שהיא בהיריון; וכי תנאי מעצרה קשים במיוחד.

יד. בא כוח המבקשת חזרה על העמדה שלפיה מהמשיבה נשקפת מסוכנות שלא ניתן לאיין אותה בחלופת מעצר, בשים לב למעשה העבירה, ובשים לב לכך שבבסיסו גישה אידיאולוגית ובעיקר לאור כך "שבעתות מלחמה משתנה הגישה והמצב בשטח הוא אחד הפרמטרים להערכת מסוכנות והיא נבחנת באופן שונה ומועצמת...". בא-כוח המבקשת הפנתה לאמור בתסקיר המעצר שלא בא בהמלצה על שחרורה של המשיבה, ואף מלמד על גישתה למעשים, ובעיקר מלמד שלא ניתן לתת בה אמון. לאור אלו, ותוך הפניה למקרים דומים בפסיקה, ביקשה בא כוח המבקשת להורות על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים בעניינה.

דיון והכרעה

טו. בהתאם לעמדת ההגנה מהדיון הקודם, אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה ואין מחלוקת לגבי קיומה של עילת מעצר, ומשמעות הדבר היא שקיים בסיס ראייתי שלפיו המשיבה ביצעה עבירות של הזדהות עם ארגון טרור וכן של הסתה לטרור, לאור הפרסום שהפיצה באמצעות "סטאטוס" ביישומון, כאשר לה למעלה מ-1,600 אנשי קשר. אמנם, בפי ההגנה טענות לגבי רוחב ההפצה של הפרסום, לאור היישומון בו פורסם, ובהיעדר ראיה למספר האנשים שצפו בו, אולם די בכך שהמשיבה פרסמה את אשר פרסמה ברשת חברתית, כשהפרסום עלול להגיע לאנשים רבים, וכאשר קיים פוטנציאל הפצה גם לצדדים נוספים שאין למשיבה שליטה בו בעת הפרסום, בכדי להקים את הבסיס הראייתי הנדרש, ובכדי ללמד גם על עילת המעצר שמתקיימת כאן ועל עוצמתה (ראו בהקשר הזה את החלטת בית המשפט במקרה דומה בנסיבותיו, בעמ"ת (מחוזי ירושלים) 15839-11-23 **חשימי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.11.2023) שבה ניתנה הוראה על המשך המעצר, אך תוך מתן הוראה לקבלת תסקיר

מעצר, שעה שדובר שם במי ש"ביום 8.10.23, דהיינו יום אחרי פרוץ מלחמת חרבות ברזל, העלתה [] לסטטוס שלה **ביישומן וואטסאפ** סרטון שבת, אהדה ועידוד למעשה טרור ולארגון החמאס. הסרטון **לא נוצר על ידי העוררת**. היא נחשפה אליו במרחבי הרשת, והעלתה אותו כמות שהוא לסטטוס שלה ביישומן הוואטסאפ. בעשותה כן הפכה הנאשמת את הסרטון זמין לצפייה על ידי כל אחד מאנשי הקשר שלה. על פי האמור בכתב האישום מדובר ב- **1,166 אנשי קשר**, אם כי העוררת טוענת כי המספר קטן יותר" (ההדגשות הוספו, א.ח.)).

טז. על אף שאין מחלוקת לגבי הבסיס הראייתי הלכאורי, חשוב להזכיר כי סעיף העבירה שעניינו הסתה לטרור אשר יוחס למשיבה, מתקיים היכן שישנה אפשרות ממשית שהפרסום יביא לעשיית מעשה טרור. המבחן הרלוונטי להתקיימות סעיף העבירה, אשר מתקיים במקרה דנן הן לאור תוכן הפרסום ודרך הפרסום והן לאור הנסיבות, סוכם כלהלן:

" ... המבחן הוא תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם. הסעיף אינו מציין במפורש את דומיננטיות המפרסם והאווירה המתלהמת. ודוק: נתונים אלה רלוונטיים על פי המבחן הכללי שמופיע בסעיף - נסיבות הפרסום. ברם, העדר הפירוט בהגדרתן של נסיבות אלו איננו מקרי. הוא דורש כי בית המשפט יבחן את המקרה כמכלול, מבלי לקבוע מראש מעין מבחנים ראשיים. ודאי, מיהות המפרסם והאווירה השוררת בציבור הינם נתונים חשובים כאמור, אך הם אינם עומדים לבדם. יש לשקול גם שיקולים נוספים, כגון סוג האלימות המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה אלימות, היקף הפרסום וקהל היעד שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיום שבו נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר - מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר, באיזה אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר. נכון יהא לתת את הדעת למהות הפרסום ואופיו: קריאה, דברי שבת, אהדה, עידוד, תמיכה או הזדהות. זו מצוות המחוקק - 'תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם' (רע"פ 2533/10 **מדינת ישראל נ' בן חורין ואח'** [פורסם בנבו] (23.3.2011); וראו את: רע"פ 4419/19 **מדינת ישראל נ' טאטור** [פורסם בנבו] (25.9.2019) וכן רע"פ 4753/22 **אליצור נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.11.2022)).

יז. בעניין **בן חורין** נקבע עוד כי הרשימה האמורה אינה רשימה סגורה וכי יתכן גם שבית המשפט יעניק משקל יחסי שונה לכל נסיבה בראייה הכוללת בכל מקרה ומקרה. לצד זאת, נאמרו גם הדברים החשובים הבאים: "... בדיקת האפשרות הממשית של מעשה אלימות אינה מופנית דווקא לקהל יעד המורכב מאנשים סבירים, אלא גם לקהל שעשוי לכלול אנשים שאינם סבירים או נורמטיביים, ולו בתקופה הרלוונטית לפרסום".

יח. בהתאם למדיניות האכיפה הננקטת על ידי פרקליטות המדינה מאז תחילת המלחמה בעקבות התקיפה האכזרית של ארגוני הטרור מרצועת עזה, הובאו כבר לפתחם של בתי המשפט השונים בארץ מקרים שעניינם באישומים בגין הזדהות עם ארגוני טרור וכן הסתה לטרור, בין בקריאה ישירה ובין תוך למידת אפשרות ממשית שהפרסום יביא לעשיית מעשה טרור. בתי המשפט קבעו, ככלל, שמתקיימת עילת מעצר במקרים כגון אלה, וכי יש להורות על המשך המעצר כאשר לכל הפחות נדרש תסקיר מעצר טרם מתן ההחלטה הסופית בבקשה (ראו והשוו, גם אם לא מדובר במקרים זהים את: מ"ת (שלום טבריה) 34163-10-23 **מדינת ישראל נ' אבו סלאח** (23.10.2023) וההחלטה בערר בעמ"ת (מחוזי נצרת) 36975-10-23 **אבו סלאח נ' מדינת ישראל** (29.10.2023); מ"ת (שלום

טבריה) 34055-10-23 **מדינת ישראל נ' אלזרו** (22.10.2023) וההחלטה בערר בעמ"ת (מחוזי נצרת) 42758-10-23 **אלזרו נ' מדינת ישראל** (29.10.2023); מ"ת (שלום פ"ת) 30926-10-23 **מדינת ישראל נ' חאג' יחיא** (24.10.2023) וההחלטה בערר בעמ"ת (מחוזי מרכז) 9932-11-23 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.11.2023); מ"ת (שלום חיפה) 36862-10-23 **מדינת ישראל נ' דיאב** [פורסם בנבו] (1.11.2023); מ"ת (שלום חדרה) 46815-10-23 **מדינת ישראל נ' יונס** (2.11.2023); מ"ת (שלום חיפה) 15839-11-23 **מדינת ישראל נ' בדראן** [פורסם בנבו] (6.11.2023); עמ"ת (מחוזי ירושלים) 17595-11-23 **מדינת ישראל נ' עזאם** [פורסם בנבו] (16.11.2023) וההחלטה בערר בעמ"ת (מחוזי חיפה) 43918-11-23 **עזאם נ' מדינת ישראל** (26.11.2023); מ"ת (שלום חיפה) 11189-11-23 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** [פורסם בנבו] (21.11.2023).

יט. המעשים המיוחסים למשיבה בכתב האישום אינם מקימים עילת מעצר סטטוטורית, אולם לאור עיתוי הפרסום, תוכנו, ושעה שהפרסום נעשה סמוך לאחר תחילת המערכה ועם חשיפת מעשי הזוועה, שעוד נמשכו באותה עת, ולאור קריאות העידוד והתמיכה וקיומה של אפשרות ממשית לעשיית מעשה טרור בשל הפרסום, נלמדת מהמכלול מסוכנות שנשקפת מהמשיבה כלפי הציבור וביטחונו. נסיבה מכרעת היא מצב המלחמה שאליו נקלעה מדינת ישראל בעקבות המתקפה הרצחנית, והיות הפרסום סמוך לאותה מתקפה אכזרית, תומך בה ומעודד אותה. פסיקת בית המשפט העליון כבר קבעה כי שינוי הנסיבות והעתים בהחלט מביא לשינוי נקודת האיזון לשם קביעת עילת המסוכנות ועוצמתה (בש"פ 369/12 **מדינת ישראל נ' הכהן** [פורסם בנבו] (15.1.2012); בש"פ 6825/14 **פקטורוביץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.2014)). דברים אלו נאמרים למעלה מן הצורך שעה שבמקרה דנן אף אין מחלוקת לגבי קיומה של עילת מעצר.

כ. במקרה דנן נדרש תסקיר מעצר שכל תכליתו להוות כלי עזר בידי בית המשפט לאמוד את עוצמת הסיכון הנשקף מהמשיבה, וכן לבחון את התאמת חלופת המעצר המוצעת בנסיבות. יוער, שוב, כי המשיבה הופנתה לשירות המבחן לאור בקשת ההגנה וחרף התנגדות המבקשת. והנה, תסקיר המעצר **לא בא בהמלצה לשחרור** המשיבה מהמעצר, הביע ספק לגבי כנות ואותנטיות דבריה באשר לנסיבות מעצרה, וכן הביע ספק לגבי התאמת חלופת המעצר הביתית, בעיקר לאור טעמים שקשורים במשיבה אך גם בהיעדר התאמת החלופה לנסיבות המקרה.

כא. במצב דברים זה, מורה אותנו ההלכה שלא לסטות מן האמור בתסקיר המעצר אלא בהינתן טעמים חריגים ומיוחדים, וטעמים מעין אלו לא הונחו לפניי. כלל הטעמים שהעלה הסניגור המלומד הם טעמים שנבחנים במסגרת מלאכת האיזון הכללית הנדרשת אולם אינם בגדר טעמים חריגים, מה גם ששעה שעסקינן בעבירות ביטחוניות בדמות הסתה לטרור, הפתח לשחרור הוא צר למדי מלכתחילה, ובוודאי כאשר שירות המבחן שנדרש לתסקיר מעצר כלל לא בא בהמלצה לשחרור. הדבר מלמד כי אפשרות השחרור **נבחנה גם נבחנה**, אולם לא נמצא כי ישנו אפיק שחרור מתאים והולם לנסיבות בכללותן, ולעילת המעצר בעיקר. ודוקו, יש לזכור כי העבירות שיוחסו למשיבה בכתב האישום, בפרט עבירת ההסתה לטרור, בהינתן המצב השורר במדינה, מקימות עילת מעצר של מסוכנות בעוצמה רבה.

כב. לאור כל המקובץ, קיומן של ראיות לכאורה להוכחת מעשים של הזדהות עם ארגון טרור והסתה לטרור, קיומה של

עילת מעצר וכן שינוי העתים והנסיבות בצל הלחימה שנכפתה על המדינה בעקבות המתקפה האכזרית של ארגוני הטרור, ובשים לב לאמור בתסקיר המעצר, בחינת חלופת המעצר ודחייתה, **יש להורות על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים בעניינה.**

כג. ברם, ונוכח האמור בסעיף 2(א) סיפה לחוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים ואסירים (הוראת שעה - חרבות ברזל), התשפ"ד - 2023, ושעה שלא התקיים דיון בעניינה של המשיבה כעצורה, בין כחשודה ובין כנאשמת, בנוכחותה, אני מורה על קיום דיון נוסף ביום 10.12.2023 שכל תכליתו עמידה במגבלות הזמנים שנקבעו בהוראת השעה. באותו המועד, יהיה צורך בקביעת מועד נוסף בגבולות פרק הזמן הקבוע בחוק, אולם בשים לב לכך שתוקף הוראת השעה הוא עד ליום 18.12.2023, הרי שככל שתוסר המגבלה, יהיה ניתן להורות על מימוש ההחלטה למעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים בעניינה, כפי שנקבע לעיל, מבלי להידרש למתן ההחלטה במעמד הצדדים פעם נוספת.

פרוטוקול מהווה אסמכתה למעצר.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ד, 27 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.